

Betænkelighed ved Affattelsen af Loven, som den er her, men denne Betænkelighed har Professor Keller fjernet for mig ved denne meget forstandige Bemærkning med Hensyn til Fastsættelsen af Prisen, at i sidste Instans vil jo Rigsdagen, hvis den vil bevare Anstalten som selvejende Institution, blive nødt til at bevilge det fornødne til dens Bestaaen, da den ellers maa gaa fallit, og Staten overtage den som Statsanstalt.“ En Anstalts Direktion siger altsaa til Ministeren: De kan godt gaa ind derpaa; Rigsdagen vil til syvende og sidst blive nødt til at bevilge det fornødne til dens Bestaaen. Ja, oprigtig talt, det forbavsende mig, den Gang den højtærede Minister fremdrog denne Ytring. Hvis den højtærede Minister er i Tvivl om, hvad han burde have sagt til Professor Keller, da han kom med en saadan Udtalelse, skal jeg tillade mig at bemærke, at det maatte være dette: De maa, min Herre, gaa, gaa straks. Hvorledes kan jeg betro Ledelsen af et stort Byggeforetagende i Hænderne paa en Mand, der er sig bevidst, at, ligegyldig hvad han gør, vil Rigsdagen til syvende og sidst blive nødt til at finde sig i det. Og saa skulde Ministeren være gaaet til os i Rigsdagen og have sagt: Jeg har været nødt til at fjerne Professor Keller af Grunde, som jeg helst privat vil meddele Finansudvalget. Men i Stedet derfor gaar Ministeren ned i Rigsdagen og billiger dette, finder det ganske forstandigt: Lad os bare gaa ind paa det; thi til syvende og sidst er Rigsdagen nødt til at bevilge, hvad vi have brugt. Hvilken Indflydelse i Retning af Sparsommelighed paa Anstaltens Direktion kan det have, at Ministeren staar og billiger en saadan Udtalelse?

Jeg skal endelig fremhæve en ganske ejendommelig Oplysning, der ligeledes findes i de Dokumenter, der ere tilsendte Finansudvalget, nemlig den, at Anstalterne selv have overtaget Leveringen af de vigtigste Byggematerialier for selv at have Fordelen ved en gros-Indkøbene. Anstalten har selv paataget sig at levere Mursten paa Byggepladsen. Se nu, mine herrer, her er der en Læge, der sikkert har stor Interesse for sin Gerning og sikkert er en udmærket dygtig Mand. Han har en 6—800 aandssvage Patienter at passe. Han skal tillige passe Drift af en stor Gaard paa over 100 Tdr. Land, og saa giver denne Mand sig til at være Grosserer i Mursten, Jærnrør og Bygningsmateriale i det hele taget. Hvis det ikke kan forklare til en vis Grad Misèren, kan den ikke for-

klares. Det er utvivlsomt, at Professor Keller ikke har Øje for sin egen Begrænsning. Han vil ikke alene være den, der i Enkelthederne og det hele leder Byggeforetagenderne, samtidig med at han passer disse 6—800 syge, men han vil tillige være den, der rejser rundt i Verden og skaffer Mursten og Byggemateriale i det hele. Efter disse Oplysninger forekommer det mig, at der kun er et eneste at sige fra Rigsdagens Side, og det er, at Ministeren maa skaffe Professor Keller den fornødne Tid til at kunne hellige sig sin Lægegerning ved Anstalterne, at Ministeren maa nødvendig fjerne Professor Keller fra Anstaltens Administration, thi det har vist sig, at han i en ganske uhyggelig Grad ikke har været det administrative Hverv voksen. Hvis Professor Kellers Virksomhed indskrænkes til hans Lægegerning ved Anstalterne, vil det sikkert være til Gavn for Alumnerne, til betydelig Besparelse for Statskassen og til syvende og sidst ogsaa skaffe ham selv Fred og Ro. Hans ufornuftige Administration har grundig ødelagt Anstaltens økonomiske Forhold, og der er for dem, der interessere sig for disse Anstalter, i Virkeligheden ikke andet at gøre end at søge at aabne hans egne Øjne for, at han er uskikket til paa en Gang at være Læge for en betydelig Mængde abnorme, drive Jordbrug paa en Gaard paa 100 Tdr. Land og derhos være Grosserer i Mursten, Jærn m. m. Hvis de Grunde, jeg har anført, ikke skulde være tilstrækkelige som Basis for den Opfattelse, at Anstaltens Administration maa lægges i andres Hænder, har jeg endnu en Grund tilbage, og den vil i og for sig være ganske tilstrækkelig. Denne Grund vil man finde i en Skrivelse fra de Kellerske Anstalter, som indeholder den Passus, at naar Direktionen paatog sig for det nævnte Beløb at bygge til 600, da maa det erindres, at den saa at sige intet Valg havde. Hvem er det, mine herrer, der intet Valg havde? Det var os her i Folketinget, vi bleve lagte under et Pres, idet Professor Keller sagde: Hvis I ikke lægge Anstalten paa det Sted, jeg vil have, saa gaar jeg og lader Anstalterne være, hvad de ere. Vi bøjede os,

Rettelse.

Sp. 4806. L. 22 f. o.: „23 Damptrawlere“, læs: „29 Damptrawlere“.